

saa er det gaaet med hans Argumentation, som det saa ofte gaaer, at nemlig den ærede Tæller med megen parlamentarisk Dygtighed fremtager de svagere af mine Argumenter og bruger dem som om det vare mine Hovedargumenter, men jeg maa bede erindret, at jeg har ingenlunde fremskillet den af ham benyttede Deel af mine Betragtninger om den kjøbenhavnske Consumtion som mit vigtigste Motiv, men kun som et mindre vigtigt af mine øvrige Motiver. Saaledes vedbliver jeg ogsaa endnu at betragte det; men siden det er særiligen fremdraget, saa kunde jeg ønske, at Thingets ærede Medlemmer vilde gjøre mig den Ære at fremkalde i deres Sukommelse ogsaa de andre Motiver, jeg har anført. Jeg skal iøvrigt ikke komme tilbage til Spørgsmaalet, om Hensigtsmæssigheden af den kjøbenhavnske Consumtions Vedbliven eller Ikke-Vedbliven, thi jeg kan paa ingen Maade være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) deri, at Spørgsmaalet nu kun egentlig er det, om man skulde vedblive at betragte den kjøbenhavnske Consumtion som en Nødvendighed eller ikke; nei! derom er Spørgsmaalet ikke, mine Herrer. Det, som der nu er Spørgsmaal om, det, hvorpaa Ændringsforslaget gaaer ud, som ogsaa af Forslagsstilleren er antydet, det er, om Rigsdagen allerede nu vil tage endelig Beslutning om en Ting, som den er istand til at udsætte at tage Beslutning om til næste Gang, idet Rigsdagen, ved under de foreliggende Forhold at bestemme sig for ikke allerede nu at tage endelig Beslutning, ikke derved udsætter sig for at see Sagen gaae i Glemmebogen, men er sikker paa, at Sagen næste Gang maa bringes under Rigsdagens gjentagende Overveelse — deri ligger den væsentlige Forskjel mellem dette Ændringsforslag og de Forslag, som vare under Afstemning ved 2den Behandling, og som gik ud paa, at antage et „indtil videre“. Ved Antagelsen af det sidstnævnte Forslag kunde Rigsdagen see Sagen slippe fra sig næste Gang, idet blot ved at Regjeringen forholdt sig passiv, og ved at Ingen af Rigsdagens Medlemmer tog Initiativet, Kjøbenhavns Consumtion rolig kunde vedblive. Dette laae i Forslaget om et „indtil videre“, og i den Hen-

seende vil jeg erkjende, at dette var min Opfattelse af Sagen, idetmindste for nogle Aar; men saaledes staaer Sagen nu ikke mere. Det herom gjorte Forslag er engang forkastet, man har ikke villet gaae ind derpaa, og der har udtalt sig en bestemt Tilbøielighed for ikke at lade Sagen staae hen, men under alle Omstændigheder at see den snart afgjort. Nogle af de ærede Herrer, som have stemt for Udvalgets Majoritets Ansøelse, have vistnok været enige med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) i, at det, man ubetinget vilde, var, at staae Consumtionen ihjel strax, og, siden man af finansielle Hensyn ikke godt turde gjøre det i det nærmest forestaaende Finantsaar, saa vilde man idetmindste være vis paa, at den var død saaledes, at den ikke igjen kunde kaldes tillive den 1ste April 1852; men det kunde ogsaa gjerne være, at der var endeel af de Herrer, som deeltage i denne Afstemning, som dog vilde have sig det forbeholdt at have stemt for et Forslag som nærværende, naar det havde foreligget, thi, som sagt, det gaaer ikke ud paa Andet, end at Rigsdagen udsætter at tage sin endelige Beslutning til næste Gang, vi samles, og at Rigsdagen da kan være sikker paa, at dette Forslag maa komme frem. Nu har vel den ærede Ordfører meent, at der i den Henseende ingen væsentlig Forskjel var mellem Ændringsforslaget under Nr. 1 og Udvalgets § 3, som den blev afføret ved 2den Behandling, og dertil har den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) svaret, at der er en meget væsentlig Forskjel. Deri er jeg enig med ham, og det er bedst, at man i den Henseende gjør sig Forholdet aldeles klart. Der er den meget store Forskjel, at, naar Rigsdagen lader denne sidste Passus af Udvalgets Redaction blive staaende, altsaa forkaster Ændringsforslaget under Nr. 1, saa kan Legislaturen ikke, om den end maatte have nok saa megen Lyst dertil, om den end maatte finde det nok saa ønskeligt, med Sømmelighed næste Gang antage noget Forslag, som gaaer ud paa at lade Kjøbenhavns Consumtion vedblive, om det saa kun var en Maaned til (Hør!), hvorimod Legislaturen, ved at antage det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1, kan